

РЕШЕНИЕ

№ 617

гр. Пловдив, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Катя Р. Боева

при участието на секретаря Елена Ат. Неделчева
като разглежда докладваното от Катя Р. Боева Гражданско дело №
20225330107682 по описа за 2022 година

Съдът е сезиран с искова молба от ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, срещу Агенция пътна инфраструктура, с която е предявен иск с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК, вр. чл. 410 КЗ, с който се претендира да бъде признато за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на 5284 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по автомобилна застраховка „Каско“ на МПС полица № **, по образувана щета № ** за настъпило застрахователно събитие на ** г. с МПС лек автомобил марка и модел „***“, с рег. №**, при движение на път ** на км. 19+720, ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда – 21.12.2021 г., до окончателното изплащане на сумата, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 299/05.02.2022 г. по ч. гр. д. № 73090/2021 г. по описа на Софийски районен съд.

В исковата молба се излагат съображения, че на 09.06.2018 г. лицето К. Г. в качеството му на водач на МПС лек автомобил марка и модел „***“, с рег. №**, при движение на път ** на км. 19+720, кръстовище с път PDV2112, се ударило в крайпътно съоръжение, което не било добре сигнализирано с пътни знаци при извършващ се ремонт на пътното платно. За настъпилото ПТП бил съставен протокол № ** г. Посочва се, че по отношение на процесното МПС имало сключена застраховка „Каско“ с ищеца, обективирана в полица № ** със срок на валидност 17.12.2017 г. - 16.12.2018 г. По повод настъпилото ПТП била образувана №**, като при извършен оглед била констатирана тотална щета. На база на посочения извод на пострадалите лица - собствениците на автомобила К. Г. и Е. И., била заплатена сумата в общ размер на 5264 лева. От правна страна ищецът сочи, че след като е удовлетворил увредените лица, той встъпва в техните права и разполага с регресен иск за заплатеното срещу ответника, който стопанисва пътната отсечка- Агенция пътна

инфраструктура.

Поради изложеното се претендира заплатеното обезщетение в размер на 5264 лева и 20 лева ликвидационни разходи. Претендират се и разноските в производството.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на искова молба от Агенция пътна инфраструктура чрез ОПУ - **, с който се оспорва исковата претенция. Оспорва се да е настъпило ПТП по сочения в исковата механизъм, вида и размера на описаните вреди и наличието на основание за ангажиране на отговорността на ответника. Излагат се доводи, че посоченият участък попада в подобект "Ремонт и рехабилитация на път ** в участък от км. 19+600 до км. 22+075", като със Заповед № ** г. е въведена временна организация на движението със срок на действие - до 15.07.2018 г. По този начин била въведена сигнализация, изпълнена по одобрен проект за пълно затваряне на пътното платно и насочването му към новоизпълненото ляво платно за движение в условията на двулентов двупосочен път при ограничение на скоростта до 40 км/час и 60 км/час. Поради изложеното се оспорват констатациите в Протокол за ПТП, че произшествието е причинено от "крайпътно съоръжение, което не е добре сигнализирано с пътни знаци при извършващ се ремонт на пътното платно". Възражава се, че нито ВОП, нито Наредбата за временна организация на движението при извършване на СМР по пътищата не въвеждат изискване за сигнализация, извън приетата по установения ред и изпълнена. От Уведомлението за щета било видно, че МПС-то се ударило в бордюр, а не в необезопасено препятствие. Поради изложеното се излагат съображения, че причината за настъпване на ПТП е поведението на водача, като същият не е спазил нормата на чл. 6, ал.1 ЗДвП. Поради изложеното, според ответника, за застрахователя не е възникнало основание за насочване на регресната претенция към АПИ. При условията на евентуалност се възражава за намаляване на размера на определено обезщетение, поради съпричиняване.

Поради изложеното моли предявената претенция да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, счита за установено от фактическа и правна страна следното:

За да бъде уважен искът с правно основание чл. 410, ал. 1 КЗ, в тежест на ищеца е да установи при условията на кумулативност, проявлението на следните материалноправни предпоставки: сключен договор за имуществено застраховане; в срока на застрахователното покритие по договора и вследствие на виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска; в изпълнение на договорното задължение, застрахователят да е изплатил на застрахованото лице застрахователно обезщетение. В тежест на ищеца е да установи и конкретния механизъм на настъпване на ПТП, вследствие на което са нанесени увреди по застрахованото имущество (в случая МПС, с рег. № **), както и размерът на дължимото обезщетение .

От приетите по делото доказателства се установява наличието на застрахователно правоотношение между „Лев Инс“ ЕАД и собственика на МПС рег. № ** за застраховка „Каско +“, обективирана в полица № ** /л.9 от гр.д. № 11822/2022 г. по описа на СРС/, с период на валидност от 17.12.2017 г. до 16.12.2018 г. Същата е била валидна към момента на настъпване на твърдяното застрахователно събитие - 09.06.2018 г.

В хода на съдебното дирене е изготвена и САТЕ /л.35-47/, като

съобразно заключението на вещото лице, на 06.06.2018 г. в зона на извършващ се ремонт на пътя ** на км. 19+720, лек автомобил марка и модел „***“, с рег. № **, управляван от свидетеля Г., се удря в крайпътно съоръжение, което не е добре сигнализирано с пътни знаци, в резултат на което настъпва ПТП с материални щети. С оглед посоченото, вещото лице е достигнало до заключение за наличие на причинно-следствена връзка между описания механизъм на ПТП и увредата по автомобила. Общата пазарна стойност за части, материали и труд, необходими за възстановяване на автомобила е определена на сумата в размер на 11071 лева с ДДС. При сравняване на справедливата пазарна стойност на автомобила, определена в размер на 8028 лева, и стойността необходима за отремантирането му – 11071 лева, се установява, че стойността на ремонта надхвърля стойността на МПС, т.е. възстановяването на лекия автомобил е икономически нецелесъобразно и увредата е в условия на тотална щета.

По делото е приобщена и Заповед № ** г. на ОПУ ** /л.38-39 от гр.д. № 11822/2022 г. по описа на СРС/, от която се установява, че във връзка с изпълнение на ремонт и рехабилитация на път ** в участъка от км. 19+600 до км. 22+075 на основание чл. 9, ал.3 от ЗДВП и чл. 81, ал.1 от Наредба № 3/2010 г. за временна организация и безопасност на движението при извършване на СМР по пътищата и улиците, е наредено да се организира движението на МПС при изпълнението на СМР на посочения обект, като изпълнението на видовете СМР следва да приключи до 17,00 часа на ** г. Посочено е че следва ограничението да се въведе след като са налице всички видове работа, а именно: стриктно изпълнена на място сигнализация съгласно Наредба 3/16.08.2010 г., и пътните знаци да бъдат Шти типоразмер и светлота отразително фолио съгласно Наредба № 18/2001 г. за сигнализация на пътните знаци.

По делото, в качеството на свидетел е разпитан К. Г. / л. 29/. Същият си спомня, че през 2018 г. е управлявал лек автомобил марка „***“, модел „***“, с рег. № **. С него се случил инцидент в близост до кръговото до „***“, на разклона за гр. **, докато управлявал автомобила през нощта. Свидетелят си спомня, че пътят е бил в ремонт, като докато той карал направо, липсвали осветителни табели или указателни, че се извършват ремонтни дейности. Единствено имало поставен знак за ограничение на скоростта от 50 или 60 км./ч. Докато шофирал, свидетелят в последния момент видял един бордюр. Същият натиснал спирачката, но бордюрът го изхвърлил, като се озовал в самото кръгово. То не било оформено, имало неравности и дупки. Вследствие на удара, върху управлявания от свидетеля автомобил били нанесени щети – нарязани гуми, изкривени джанти, предната броня била на парчета. Уреждания имало и по ходовата част на автомобила. След инцидента, водачът на управляван след свидетеля автомобил, дошъл при него, за да провери в какво състояние се намира. Свидетелят нямал наранявания, но установил, че не управляваният от него автомобил не може да се движи на собствен ход, поради което не можел да бъде изваден от кръговото. Свидетелят се обадил на ищцовото дружество, с което имало застрахователно правоотношение, и на тел. 112. На място пристигнали полицейски служители, които съставили протокол за ПТП. Пристигнала и пътна помощ, която издърпала с въже лекия автомобил и го закарала до офис на ищеца. Впоследствие същият бил оценен като тотална щета и ищецът изплатил на свидетеля сумата от около 6400 лева.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, доколкото същите са преки, непосредствени и съответстват на събрания по делото доказателствен материал. Досежно липсата на сигнализиращи табели за възникнало препятствие, показанията на свидетеля се подкрепят и от приобщения по

делото Протокол за ПТП №** г. /л.6 от гр.д. № 11822/2022 г. по описа на СРС/. В същия като причина за настъпване на процесното ПТП, съставителят е посочил, че участник 2, при движение се удря в крайно съоръжение, което не е добре сигнализирано с пътни знаци при извършващ се ремонт на пътното платно. Отразеното в графата „причини за ПТП“ е вписано от служител на ОД МВР **, в изпълнение на служебните му задължения, като пряко е възприето от същия, поради което и в тази част протоколът съставлява официален свидетелстващ документ, който се ползва с материална доказателствена сила.

Съобразно представените два броя платежни нареждания от 21.12.2018 г. /л. 14 гръб и л. 15 от гр.д. № 11822/2022 г. по описа на СРС/, се установява, че по заведената щета във връзка с процесното ПТП е заплатена сумата в общ размер на 5264 лева, в която насока е изготвения от ищеца доклад по щета № **/** г. /л.9 гръб/.

След извършването на плащането, на основание чл. 410, ал. 1 КЗ, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски за неговото определяне.

Обемът на суброгационното право включва, както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл р. V от ППВС № 7/4.10.1978г. Отговорността е по чл. 49 ЗЗД, а не по чл. 50 ЗЗД, доколкото се твърди нарушение на предписано правило и вредата не следва от обективното качество на вешта.

Между страните липсва спор, а и от Решение № 959/31.12.2018 г. на Министерски съвет за утвърждаване на Списък на републиканските пътища, за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура – винетна такса, и за определяне на съоръжение, за което се събира такса по чл. 10, ал. 4 от Закона за пътищата за ползване на отделно съоръжение по републиканските пътища, се установява, че процесният участък от път II 86 попада в републиканската пътна мрежа. Предвид изложеното, на основание чл. 19, ал. 1, т. 1 и чл. 30, ал. 1 ЗП ответникът е задължен да осъществява дейностите по поддържането му, включително да означа съответната неравност с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението съобразно чл. 13 ЗДвП. С оглед въведената организация на движението в посочения участък, съобразявайки разпоредбите на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците и Наредба № 18/2001 г. за сигнализация на пътните знаци, е наредено и стриктно изпълнена на място сигнализация и пътните знаци да бъдат IIIти типоразмер и светлоотражателно фолио. Агенцията като юридическо лице осъществява посочените дейности чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая, именно бездействието на последните във връзка с неизпълнение на задължението по стриктно изпълнена на място сигнализация и пътните знаци да бъдат IIIти типоразмер и светлоотражателно фолио е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди.

Налице е основание за суброгация срещу ответника. Обемът на регресното вземане се определя от размера на действителните вреди, но не

повече от извършеното застрахователно плащане. Съгласно приетата по делото САТЕ, вследствие на настъпилото ПТП, е налице тотална щета на автомобила /по смисъла на чл. 390, ал.1 КЗ/. Поради изложеното, на обезщетение подлежи действителната стойност на автомобила, която от вещото лице е определена на сумата в размер на 8028 лева.

Горепосочената действителна стойност (8028 лева), не съответства на изплатеното застрахователно обезщетение от ищеца, което възлиза на сума в размер от 5264 лева. Ищецът претендира именно сумата в размер от 5264 лева, предвид което и с оглед диспозитивното начало в гражданския процес, така предявеният иск следва да се уважи изцяло до претендирания размер.

Предвид гореизложеното, предявената претенция с правно основание чл. 410, ал. 1 КЗ се явява основателна и следва да бъде уважена изцяло за претенцираната сума от 5264 лева. Върху посочената сума се дължи и законна лихва, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение – 21.12.2021 г., до окончателното ѝ погашение.

По разноските:

С оглед изхода от делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сторените от ищцовото дружество разноски в настоящото производство в размер на 455,68 лева, от които 105,68 лева – дължима държавна такса, 50 лева – депозит за разпит на свидетел, 200 лева – депозит за изготвената САТЕ, и 100 лева – юрисконсултско възнаграждение, определено на база фактическата и правна сложност на делото.

В общата сума на дължимите разноски следва да се включат и разноските в заповедното производство в размер на 155,68 лева, от които сумата в размер на 105,68 лева за държавна такса и сумата в размер на 50 лева за юрисконсултско възнаграждение, тъй като на основание т.12 от ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС за тях съдът дължи изрично произнасяне с осъдителен диспозитив.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ: 000695089, дължи на ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, на основание чл. 422, ал.1 ГПК, вр. чл. 410, ал.1 КЗ, сумата в размер на 5284 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по автомобилна застраховка „Каско“ на МПС полица № **, по образувана щета № ** за настъпило застрахователно събитие на 09.06.2018 г. с МПС лек автомобил марка и модел „**“, с рег. № **, при движение на път * * на км. 19+720, ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението в съда – 21.12.2021 г., до окончателното изплащане на сумата, за която сума е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 299/05.02.2022 г. по ч. гр. д. № 73090/2021 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал.1 ГПК Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ: 000695089, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗК „Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, сумата в общ размер на 611,36 лева (шестстотин и единадесет лева и тридесет и шест стотинки), от които сумата в размер на 455,68 лева, представляваща разноски в настоящото производство, и сумата в размер на 155,68 лева, представляваща разноски в производството по ч. гр. д.

№ 73090/2021 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд гр. Пловдив в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____